

Dosarul nr. 1ra-856/22
1-21031675-01-1ra-03062022

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

19 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Timofti Vladimir,
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Cobzac Elena

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Bucatca Vadim* în numele inculpatului Bulat Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Bulat Constantin xxxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat mun. xxxxx, anterior
prin hotărârile:
xxxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal.

Termenii de examinare:
prima instanță: 02.03.2020 – 08.04.2021;
instanța de apel: 08.10.2021 – 19.01.2022;
instanța de recurs: 03.06.2022 – 19.09.2022.

Asupra motivelor invocate în recursul ordinar, în baza materialelor cauzei penale, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 08 aprilie 2021, *Bulat Constantin* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal și în baza acestei Legi cu aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod procedură penală, a fost condamnat la **8** (opt) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Bulat Constantin a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de **1** (un) an.

Conform art. 90 alin. (6), lit. a), c), g) Cod penal, Bulat Constantin a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent, să participe la un program probațional destinat consumatorilor de droguri și să presteze muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de **150** (una sută cincizeci) ore.

A fost încasat din contul lui *Bulat Constantin* în beneficiul *Statului* suma de **1680** lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

2. În sentința, prima instanță a constatat în fapt că:

Bulat Constantin, urmărind scopul păstrării ilegale a drogurilor, fără scop de înstrăinare, acționând cu intenție directă, conștientizând caracterul prejudiciabil al circulației ilegale a drogurilor, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a intrat ilegal în posesia substanțelor stupefiante, pe care le-a păstrat ilegal asupra sa până la 30 noiembrie 2020, aproximativ la ora 22:00, moment în care aflându-se la intersecția str. Minsk cu str. Cetatea Albă, mun. Chișinău, fiind suspectat în consum și păstrare de droguri a fost identificat de către angajații Batalionului patrulare și reacționare operativă al Direcției de Poliție municipiul Chișinău a Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, care asigurau menținerea ordinii publice, ulterior fiind condus pentru documentarea cazului la Inspectoratul de Poliție Botanică al Direcției de Poliție municipiul Chișinău, unde a predat benevol un pachet improvizat dintr-o bancnotă împăturită cu nominalul de un leu MDL seria „A 0297”, o substanță solidă, de culoare albă, cu aspect de cristale, care a fost ridicată și supusă expertizei.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-4733 din 28 decembrie 2020, substanța solidă, de culoare albă, cu aspect de cristale, reprezintă substanța stupefiantă PVP (apirrolidinovalerophenone), neutilizată în scopuri medicale. Cantitatea substanței stupefiante - PVP constituie 0,09 grame.

În corespundere cu pct. 148 din Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, „Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, substanța stupefiantă PVP cu masa de 0,09 grame constituie proporții mari.

Astfel, acțiunile inculpatului *Bulat Constantin* au fost încadrate juridic baza art. 217 alin. (2) Cod penal, după semnele calificative - „*circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, fără scop de înstrăinare, adică păstrarea drogurilor săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.*”

3. Nefiind de acord cu sentința, *procurorul* în Procuratura mun. Chișinău, oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Rusu Olesea, a declarat apel solicitând casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu recunoașterea vinovăției lui Bulat Constantin de săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 217 alin. (2) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare de 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În argumentarea cererii de apel, *procurorul* a menționat că pedeapsa sub formă de închisoare de 8 luni cu aplicarea art. 90 Cod penal, stabilită inculpatului de către prima instanță, este prea blândă și pentru a atinge scopul pedepsei prevăzut la art. 61 Cod penal, cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia fiind aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

De asemenea, a menționat că, prima instanță la individualizarea pedepsei nu a ținut cont în principal de gravitatea infracțiunii, persoana celui vinovat, circumstanțele care agravează răspunderea și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

A mai indicat că, faptul aplicării unei pedepse blânde inculpatului, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor a altor infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2022, s-a admis apelul procurorului, s-a casat sentința parțial, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Bulat Constantin a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **6** luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității lor, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Bulat Constantin încadrarea juridică prevăzută la art. 217 alin. (2) Cod penal – *„circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, fără scop de înstrăinare, adică păstrarea drogurilor, săvârșită în proporții mari, fără scop de înstrăinare”*.

A menționat instanța de apel că, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Bulat Constantin a constată că, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 90 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a concretizat că, pornind de la caracterul faptei comise, raportat la modul de comitere, mijloacele folosite, circumstanțele legate de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat, inculpatului urmează a fi aplicată pedeapsa închisorii, cu executarea reală, deoarece anume această pedeapsă stabilită inculpatului își va fi realiza scopul.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul *Bucatca Vadim* în numele inculpatului Bulat Constantin, a declarat recurs ordinar, prin care, invocând temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1), pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie menținută sentința.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă că instanța de apel nu a luat în considerare că inculpatul la urmărirea penală a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, s-a căit de cele săvârșite, în primă instanță a înaintat o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, se află la evidența narcologică ca consumator de substanțe narcotice, antecedentele pedepsei sunt stinse.

Menționează că nu poate fi reținut de către instanța de apel faptul că anterior inculpatul a fost condamnat pentru infracțiuni similare, or, persoana se consideră condamnată din momentul rămânerii definitive a sentinței până la momentul stingerii antecedentelor penale, în speță atestându-se că antecedentul inculpatului a fost stins și pedeapsa executată.

Remarcă că prima instanță, just a constatat că proporționalitatea este concepută ca un raport just, echitabil, între situația de fapt, mijloacele de restrângere a exercițiului unor drepturi și scopul legitim urmărit sau ca un raport echitabil între interesul individual și interesul public, precum și că pedeapsa stabilită inculpatului Bulat Constantin trebuie să fie proporțională, efectivă, disuasivă, aptă să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Consideră că în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoarea are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoarea, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul.

Ținând cont de personalitatea inculpatului Bulat Constantin, de gravitatea infracțiunii, de faptul că primul a comis o infracțiune ușoară, de cantitatea drogurilor depistate asupra sa, de recunoașterea vinovăției, consideră că reeducarea și corectarea acestuia, este posibilă fără izolarea acestuia de societate.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1), pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul *Crijanovschi Sergiu* a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.*

Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că de către avocatul inculpatului a fost indicat în calitate de temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1), pct.6), 8) Cod de procedură penală, însă reieșind

din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs invocă, de fapt, dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale, temei de recurs prevăzut de pct.10) potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul *când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Colegiul penal se va expune în privința temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1), pct.10) Cod de procedură penală, în partea ce ține de corectitudinea individualizării pedepsei penale aplicate inculpatului Bulat Constantin, întrucât celelalte temeiuri de casare nominalizate în recurs nu au fost motivate de către apărare, iar în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Colegiul penal, examinând temeiul invocat în recursul ordinar și circumstanțele cauzei deduse judecării, a conchis că, instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, astfel în cât acestuia fiindu-i stabilită o pedeapsă privativă de liberate – *6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis*.

În acest sens, se atestă că, instanța de apel a respectat prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de dispozițiile prevederilor art. art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, conform cărora, la aplicarea Legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

La caz, Colegiul penal notează că, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de Lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul avocatului.

Este de menționat că, instanța de apel, just și corect a apreciat că, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 90 Cod penal, astfel, neținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, or, în sensul art. 61 alin. (1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având ca scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Colegiul penal notează că, stabilirea unei pedepse privative de libertate inculpatului, nici de cum nu a atentat la îngrădirea și/sau constrângerea drepturilor și libertăților acestuia, or, scopul pedepsei penale pe lângă restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, are ca menire și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, în acest sens fiind conform principiului dreptului penal, reflectat în esența principiului legalității care are la baza sa două axiome: *nulum crimen sine lege* și *nulum poena sine lege*, ceea ce înseamnă că *nu există infracțiune fără lege și nici pedeapsă fără lege*.

În prezenta cauză, Colegiul penal menționează că nu pot fi reținute argumentele avocatului precum că, instanța de apel la individualizarea pedepsei în privința inculpatului nu au ținut cont de faptul că, inculpatul vina în comiterea infracțiunii a recunoscut-o pe deplin, se căiește sincer de cele comise, a conștientizat fapta comisă. Or, circumstanțele la care face referire recurentul în cererea de recurs, au fost luate în considerație de către instanța de apel.

Totodată, Colegiul penal reține ca fiind nefondate și argumentele recurentului ce vizează casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe, adică aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, or, la caz instanța de apel a constatat fără echivoc caracterul faptei comise, raportat la modul de comitere, mijloacele folosite, circumstanțele legate de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru faptă similară la o pedeapsă sub formă de amendă (f. d. 47-48), însă concluzii necesare nu a făcut că, faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale, respectiv nu s-a atins scopul pedepsei (art.61 Cod penal), ca consecință inculpatului fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoarea – 6 luni, această pedeapsă fiind unica soluție care își va fi realiza scopul scontat.

Generalizând cele expuse, Colegiul penal consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei contestate în partea stabilirii pedepsei.

Instanța de recurs mai notează și faptul că, din analiza deciziei recurate a stabilit că argumentele indicate, în esență au fost abordare în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile

art. art. 414 alin.(1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor problemelor esențiale invocate în speță. Hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct.37 a hotărârii *Albert c. România* din 16.02.2010.

În acest context, Colegiul penal conchide că în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept semnalate de avocat și prevăzute de art. 427 alin. (1), pct.10) Cod de procedură penală, iar la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat cu strictețe prevederile legale prescrise de art. art. 414 - 419 Cod de procedură penală, pronunțând o hotărâre legală, întemeiată și echitabilă, fapt ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul *Bucatca Vadim* în numele inculpatului Bulat Constantin, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Bucatca Vadim* în numele inculpatului Bulat Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2022, în cauza penală în privința lui **Bulat Constantin xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 27 octombrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Cobzac Elena